

PILSĒTA, KO SAUC PAR “SAJUKUMU”

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 17:1, 2, 15; Atkl 18:1–4; Atkl 17:4–6; Mt 16:18; Jer 50:33–38; Ps 115:4–8.

ATMIŅAS TEKSTS:

“Tie karos ar Jēru, bet Jērs tos uzvarēs, jo Viņš ir kungu Kungs un ķēniņu Ķēniņš, un Viņa aicinātie, izredzētie un uzticīgie, kas ir līdz ar Viņu.” (Atkl 17:14)

Lielās cīņas tēma Atklāsmes grāmatā ir apkopota un izteikta ar divu sieviešu simbolismu: viena ir tērpta saulē (Atkl 12. nod.) un otra ir tērpta purpurā (Atkl 17. nod.). Saulē jeb Kristus žilbinošajā godībā tērptās sievietes pārsteidzošais simbols ir atrodams Atkl 12. nod. Viņa nav samaitāta ar viltus mācībām. Šķīsta sieviete visā Bībelē simbolizē Jēzus līgavu jeb patieso draudzi. Jer 6:2 pravietis saka: “Es esmu pielīdzinājis Ciānas meitu burvīgai un smalkai sievietei.” (NKJV) Lai aprakstītu Dieva ļaudis, pravietis izmanto izteicienu “Ciānas meita” jeb uzticīgā sieviete (sk. arī Ef 5:25–32 un Hoz 2:20).

Savukārt atkrišanu Bībele pielīdzina netiklībai un laulības pārkāpšanai (Jēk 4:4). Runājot par Israēla sacelšanos un neuzticību, Ecēhiēls žēlojas: “Tu, netiklā sieva, kura sava vīra vietā pieņēmi svešus.” (Ec 16:32)

Šīs nedēļas tēmā mēs iepazīsim abas Atklāsmes grāmatas sievietes un iedziļināsimies vairāk konfliktā starp patiesību un maldiem.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 27. maijā.

Divas pretējas sistēmas

Izlasi Atkl 12:17 un Atkl 17:14. Kā ir aprakstīta Dieva draudze, un kāda ir sātana reakcija uz to? _____

Visos gadsimtos Dievam vienmēr ir bijuši ļaudis, kas ir bijuši Viņam uzticīgi. Atkl 12:17 (NKJV) apraksta viņu uzticību ar vārdiem “ievēro Dieva baušļus”, un citur viņi ir aprakstīti kā “aicinātie, izraudzītie un uzticīgie” (Atkl 17:14, NKJV).

Izlasi Atkl 14:8 un Atkl 17:1, 2. Kādu svinīgu paziņojumu izsaka eņģelis, un ko dara Bābele, lai apstiprinātu šo paziņojumu? _____

Jānis sarakstīja Atklāsmes grāmatu 1. gadsimta beigās. Šajā laikā senā Bābeles pilsēta bija putekļu kaudze. Kad Jānis pierakstīja vēstis Atklāsmes grāmatā, burtiska Bābeles pilsēta bija jau iznīcināta vairākus gadsimtus.

Atklāsmes grāmatā senā Bābeles pilsēta ir izmantota kā simbols gala laika Bābelei. Atklāsmes grāmatas pravietojumos Bābele simbolizē viltus reliģijas sistēmas, kuru raksturojums būs līdzīgs Vecās Derības Bābelei. Principi, kas vadīja seno Bābeli, būs modernās, garīgās Bābeles uzbūves pamatā.

Atkl 17:1–6 sieviete, tērpta purpurā un sarkanā audumā, pārvietojas laikā. Šī sieviete jāz uz sarkanas krāsas zvēra. Bībele nosauc viņu par netikli. Viņa ir atstājusi savu patieso mīļāko, Jēzu Kristu. Apustulis Jānis šeit grafiski attēlo atkritušo reliģiju sistēmu, kurai ir spēcīga ietekme pasaulē. Pievērsiet uzmanību vārdiem: šī vara bija tāda, ar ko “pasauls ķēniņi dzīvojuši .. netiklībā, un zemes iedzīvotāji apreibinājušies ar viņas netiklības vīnu” (Atkl 17:2). Apreibinājušies? Bībelē tas vienmēr lietots negatīvā nozīmē. Dzīvojuši netiklībā? Tas simbolizē viltus mācības, viltus doktrīnas un praksi.

Šī vara ir negatīvi ietekmējusi gan vadītājus, gan vienkāršo tautu. Kas ir mūsu vienīgā aizsardzība? (Izlasi Ef 6:10–18.) _____

Dusmu vīns

Izlasi Atkl 17:1, 2, 15 un Atkl 18:1–4. Cik spēcīga ir Bābeles ietekme? _____

Kritušajai baznīcas sistēmai ir starptautiski apmēri, ar savām krāpšanām ietekmējot ļaužu masas visā pasaulē. Sātans ir nikns, ka evaņģēlijs tiks sludināts “katrai tautai, ciltij, valodai un ļaudīm” un šis “valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē”, tāpēc viņš izmanto visas iespējamās krāpšanas, lai sagūstītu “zemes iedzīvotāju” prātus (Atkl 14:6, Mt 24:14, Atkl 17:2).

Atkl 17:2 turpina izskaidrot lielās Bābeles noslēpumu, paziņojot, ka viņa ir “dzīvojuši netiklībā” ar zemes ķēniņiem. Kas ir netiklība? Tā ir nelikumīga savienība. Kritušajā baznīcas sistēmā tā ir apvienošanās ar valsti. Īstajā draudzes sistēmā draudze ir savienota ar Jēzu Kristu. Kritusī baznīca meklē zemes politisko vadītāju varu un autoritāti. Tā savienojas ar valsti, lai piešķirtu spēku saviem dekrētiem. Tā vietā, lai gūtu spēku no Jēzus kā sava patiesā vadītāja, viņa meklē valsts atbalstu.

Atkl 17:2 turpina šo dramatisko attēlojumu: “. un zemes iedzīvotāji apreibinājušies ar viņas netiklības vīnu.” (NKJV) Jaunajā Derībā ir izmantots šķīstas vīnogu sulas simbols, lai atainotu šķīstās, neaptraipītās Kristus asinis, kas izlietas par mūsu glābšanu pie krusta (Mt 26:27–29). Lk 22:20 Jēzus saka: “Šis biķeris ir jaunā derība Manās asinīs.” Kad šķīstais, jaunais evaņģēlija vīns ir sabojāts un Dieva Vārda mācības aizstātas ar cilvēciskām reliģisko vadītāju mācībām, tas kļūst par “Bābeles vīnu”. (Sk. Mt 15:9.)

Ievēro arī, ka Dievs aicina Savus ļaudis ārā no Bābeles. Citiem vārdiem, lai arī cik samaitāta un ļauna ir sistēma, tā sniedzas tik tālu, ka vismaz uz noteiktu laiku ietver Viņa uzticīgos jeb “manu tautu” (Atkl 18:4), kā Viņš tos sauc. Tomēr nāk laiks, kad Dievs viņus izsauks ārā no šīs ļaunās un samaitātās sistēmas, kas sabruks savas samaitātās un ļaunās dabas dēļ, jo tā ir “ļauņa garu mājoklis” un “visu nešķīsto un ienīsto putnu mitekļis” (Atkl 18:2).

Kāda loma ir tiem, kas pasludina triju eņģeļu vēstis, Dievam izmantojot viņus savas tautas aicināšanā iziet ārā no Bābeles? _____

Lielās Bābeles noslēpums

Izlasi Atkl 17:4–6. Ko šie panti māca par šīs ļaunās sistēmas dabu? _____

Kā mēs redzējām, Atkl 17. nodaļa apraksta atkritušu reliģijas sistēmu, kas ievieš kristietībā daudzas Vecās Derības Bābeles mācības.

“Lai iegūtu izpratni par Bābeles dabu, mums ir jāatgriežas tur, kur tā Bībelē pieminēta pirmo reizi – Pirmajā Mozus grāmatā. Tas viss sākās Sineāra zemes līdzenumā, kas ir reģions Mezopotārijas dienvidu daļā, mūsdienās Irākas dienvidos, ar nosaukumu Babilonija. Tur tika uzcelts Bābeles tornis, cilvēces pašpietiekamības, pašsaglabāšanās un neatkarības no Dieva simbols (1Moz 11:1–4).” (Ángel Manuel Rodríguez “The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages”, 43. lpp.)

Bābeles tornis, senās Babilonijas vieta, tika celts, tiešā veidā nepakļaujoties Dieva Vārdam. Bābeles celtnieki cēla šo pieminekli paši savai godībai, un Dievs sajauca viņu valodas. Pirmās Mozus grāmatas ziņojums to pasaka šādi: “Tāpēc tās vietas vārds tika nosaukts: Bābele, jo tur Tas Kungs sajauca visas zemes valodas.” (1Moz 11:9)

Šī sistēma ir tik ļauna, ka tā ir attēlota kā “piedzērusies no svēto asinīm un no Jēzus liecinieku asinīm” (Atkl 17:6) – šaušalīgs apraksts tam, cik samaitāta ir Bābele (sk. arī Jes 49:26).

Būtībā garīgā Bābele aino reliģiju, kas balstīta uz cilvēku mācībām, cēlusies no cilvēku idejām un veidojusies no cilvēku tradīcijām. Tā ir cilvēku veidotas reliģijas forma, ko varbūt ir izveidojuši izcili cilvēces reliģijas vadītāji, bet tā ir pretrunā evaņģēlija spēkam un draudzei, ko cēlis Jēzus, draudzei, kas celta uz mīlestības, nevis vardarbības pamata.

Atklāsmes grāmata apraksta šīs divas reliģijas sistēmas. Pirmā atklāj pilnīgu uzticību Jēzum un atkarību no Viņa vārda. Otrā atklāj uzticību cilvēku autoritātēm un atkarību no cilvēciskiem reliģiskajiem skolotājiem. Viena ir Kristū centrēta ticība ar pilnīgu atkarību no Kristus žēlastības, upura un grēku izpiršanas, lai tiktu glābts. Otra ir cilvēciska pieeja ticībai, kas glābšanu meklē baznīcas tradīcijās, tādējādi aizstājot atkarību no Kristus.

Kā mēs varam sevi pasargāt no Bābeles viltīgās ietekmes, piemēram, tieksmes būt atkarīgam no sevis pašā un nevis pilnībā no Dieva, lai arī cik viegli tas nebūtu? _____

Aicinājums nodoties

Atklāsmes grāmatas aicinājums ir neatliekams aicinājums nodoties, kas ir kopsavilkuma veidā izteikts divu sieviešu simbolos Atklāsmes grāmatā.

Salīdzini Mt 16:18 un Atkl 17:14. Kādu apsoliĵumu Jēzus deva Saviem mācekļiem attiecībā uz Savu draudzi? _____

Kristus ir stabils pamats, uz ko celta Viņa draudze. Viņa draudze balstās uz Viņa Vārda mācībām, un to vada Viņa Gars. Bābele turpretī, kā mēs redzējam, ir sakņojusies cilvēku radītās mācībās un tradīcijās. Jebkurš reliģisks vadītājs, kurš ar cilvēku viedokli un tradīcijām aizstāj Bībelē atklāto Dieva gribu, vairo Bābeles sajukumu.

Senās Bābeles dienās baznīca un valsts bija viens un tas pats. Kad ķēniņš Nebukadnēcars sēdēja savā templī uz sava ķēniņa troņa, viņš it kā runāja dievu vārdā. Kādā reizē Bābeles ķēniņš, lai parādītu nepakļaušanos patiesajam Dievam, izdeva vispārēju dekrētu, ar kuru uzspieda pielūgsmi, un pavēlēja visiem saviem pavalstniekiem pakļauties šim dekrētam. Šis notikums ir spēcīgs simbols tam, ko Dieva uzticīgie ļaudis, kas atsakās pielūgt viltus tēlu, piedzīvos pēdējās dienās. (Sk. Dan 3.)

Pēdējās zemes vēstures dienās atkal radīsies baznīcas un valsts sistēma, garīgā Bābele, kuras garīgais vadītājs apgalvos, ka runā Dieva vietā. Viņa vārds tiks pasludināts par paša Dieva vārdu un viņa pavēles – par Dieva pavēlēm. Visos gadsimtos Romas pontifi ir pasludinājuši, ka viņi virs zemes ir Dieva vietā. Savā enciklikas vēstulē 1894. gada 20. jūnijā pāvests Leo XIII apgalvoja: “Mēs uz šīs zemes ieņemam Visvarenā Dieva vietu.” Vārdnīcā “The Ferraris Ecclesiastical Dictionary” pievienots: “Pāvests ir tik cēls un tik augsts, ka viņš nav tikai cilvēks, bet kā Dievs un Dieva vikārs.” Apustulis Pāvils izsaka šos vārdus, kas atklāj šo varu: “.. pretiniekam, kas sacēlas pret visu, kas saucas Dievs vai svētums, un pat ieņem vietu Dieva templī, pats sevi celdams par Dievu.” (2tes 2:4)

Tā kā mēs jau redzējam, ka Dievam ir uzticīgi ļaudis “Bābelē”, kāpēc mums ir jābūt uzmanīgiem attiecībā uz to, kā mēs par to runājam, un kāpēc mums ir jābūt uzmanīgiem, lai nenosodītu atsevišķus cilvēkus, bet tikai pašu sistēmu? _____

Bābele – elkdievības centrs

Lūk, vēl viens pavediens, kas skaidri identificē “lielās Bābeles noslēpumu”. Elkdievība bija Bābeles pielūgsmes sirdī.

Izlasi Jer 50:33–38 un Jer 51:17–47. Ko tu vari atklāt šajos pantos par tēlu pielūgsmi senajā Bābelē un Dieva reakciju uz to? _____

Jeremijas 50. un 51. nodaļa paredz, ka Bābeli iznīcinās medieši un persieši. Viens iemesls Bābeles sabrukumam bija tās elkdievība. Bābeles iedzīvotāji uzskatīja, ka šie tēli bija viņu dievību atainojumi. Bābeles reliģijā rituālas rūpes par dievību statujām un to pielūgsmi tika uzskatīta par svētu. Dievi dzīvoja vienlaikus savās statujās tempļos un dabas spēkos, ko tie iemiesoja. Elku nolaupīšana vai iznīcināšana tika uzskatīta par dievišķās aizbildnības zaudējumu. Jaunbabilonijas periodā kaldiešu valdnieks Mardukaplaiddina II bēga uz Mezopotāmijas dienvidu purviem ar Bābeles dievu statujām, lai tās viņu izglābtu no Asīrijas Sanheriba armijas. (Jane R. McIntosh “Ancient Mesopotamia: New Perspectives” ABC–CLIO, Inc., [Santa Barbara, CA, 2005] 35. – 43. lpp.).

Bībeles pravieši pretstatīja šo nedzīvo tēlu pielūgsmi Dieva kā Radītāja pielūgsmei, kas bija gan dzīvs, gan dzīvību dodošs (Jer 51:15, 16, 19).

Izlasi 2Moz 20:4–6 un Ps 115:4–8. Ko šie panti māca par elku pielūgsmi? _____

Lai arī elku pielūgsmes jautājumi garīgajā Bābelē ir dziļāki par zemošanos koka un akmens tēlu priekšā, garīgajai Bābelei ir paralēles ar tēliem, kas ieviesti senās Bābeles pielūgsmē. Tēlu izmantošana pielūgsmē ir otrā baušļa pārkāpums, jo tas ierobežo Svētā Gara spēju atstāt uz mūsu prātiem mūžības ietekmi un samazina Dieva varenību līdz nedzīvas statujas līmenim. Šie tēli tika ieviesti kristietībā 4. gadsimtā, lai padarītu kristietību pieņemamāku pagānu tautām. Diemžēl šiem tēliem bieži tiek piedēvēts svētums un cieņa, kas pieder tikai Dievam, un tas padara visu šo pielūgsmi par garīgi degradējošu.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā izsludinātajai Bābeles krišanai vajadzētu attiekties uz reliģiskām organizācijām, kas kādreiz bija šķīstas, bet ir kļuvušas samaitātas. Tā kā šī vēsts seko brīdinājumam par tiesu, tai vajadzētu izskanēt pēdējās dienās. Tāpēc tā nevar attiekties tikai uz Romas baznīcu, jo šī baznīca ir bijusi kritušā stāvoklī daudzus gadsimtus.” (E. Vaita “Lielā cīņa”, 383. lpp.)

Daniēla grāmatas 3. nodaļa – stāsts par trim ebrejiem, kam bija pavēlēts mesties “zemē zelta tēla priekšā, ko Nebukadnēcars licis darināt” (Dan 3:5) senajā Bābelē, – ir kā simbols, kā paraugs tam, kas notiks, kad garīgā Bābele pēdējās dienās uzspiedīs viltus “tēla” pielūgsmi (sk. Atkl 13:15; Atkl 14:9, 11; Atkl 16:2; Atkl 19:20; Atkl 20:4). Cik interesanti, ka bauslis, ko būtu pārkāpuši trīs ebreji, tas ir, otrais bauslis (2Moz 20:4, 5), bija viens no diviem baušļiem, ko šī vara, kas citā vietā attēlota kā tāda, kas cenšas “grozīt svētku laikus un bauslību” (Dan 7:25), bija sagrozījusi.

Kas bija otrs bauslis, ko tā sagrozīja? Protams, ceturtais bauslis, kas, kā mēs redzējam un vēl redzēsim, atrodas visa pielūgsmes jautājuma centrā un būs centrā pēdējā krīzē, kad mēs saskarsimies ar jautājumu, vai pielūgsim To, kas “radījis debesis un zemi, jūru un visu, kas tur atrodams, un septītajā dienā Tas Kungs atdusējās” (2Moz 20:11; sk. arī Atkl 14:7), vai arī zvēru un tā tēlu.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāda saistība ir Bābeles tornim ar mūsdienu garīgo Bābeli? Kas tām abām ir līdzīgs?
2. Kā saskaņot divas pretējas domas? Jēzus deva varu Savai draudzei, bet ir bīstami nodot savu reliģisko pieredzi jebkura garīga vadītāja rokās. Kādas ir draudzes autoritātes robežas?
3. Kā mēs varam zināt, ka elku pielūgsmē, kas ir viens no Bābeles grēkiem, nav tikai zemošanās statuju priekšā? Kādā veidā pat protestanti var iekrist elkdievībā?
4. Kādas vēl paralēles tu vari atrast starp Dan 3. nodaļu, tajā uzspiesto pielūgsmi un to, par ko mēs esam brīdināti pēdējās dienās?